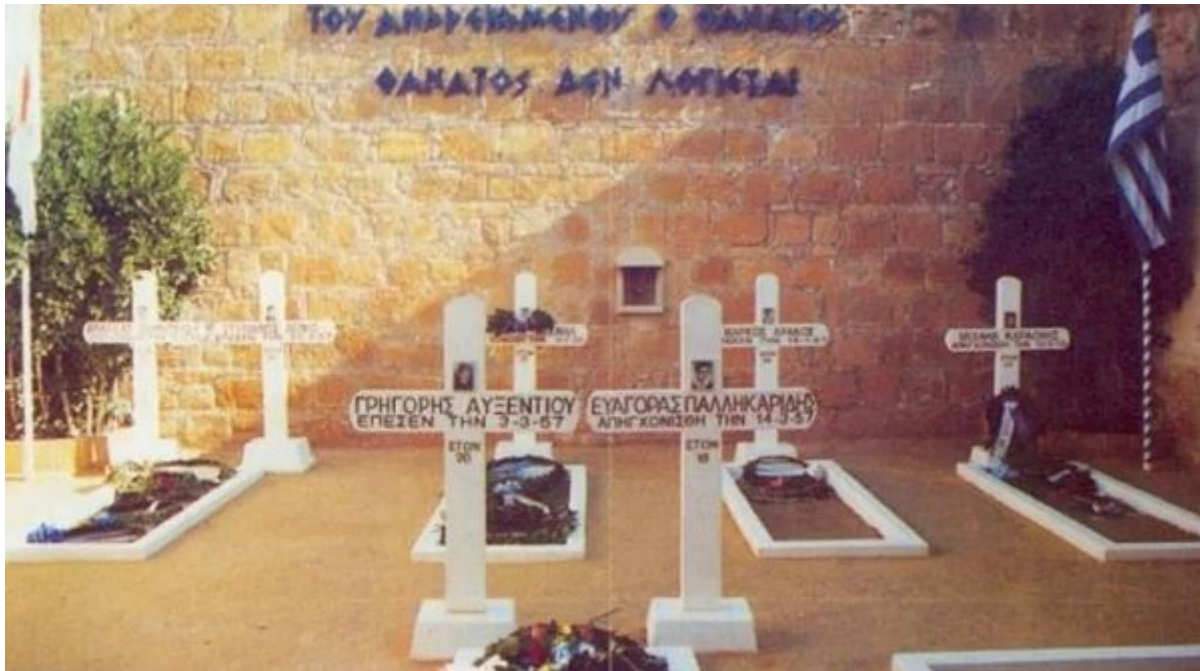

Ένα ποίημα για την Κύπρο μας

/ [Επικαιρότητα](#)

Του Γιώργου Γκοτζιά για το Πρακτορείο ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Σιγή, φωνή, πνοή ζέστη,
στην άθλια ορφάνια...
Αγκάλη, στέγη καρτερεί,
η πρώτη μας η κόρη...

Σκύβει βουβή, κλαίει πικρά,
η αναδυόμενη μορφή που
αιώνες σκλάβα στέκει.

Κι από της γης τα σκοτεινά,
στα τρίςβαθα του Άδου.
Βογκά, θρηνεί η Κύπρος μας,
τις αλυσίδες σέρνει.

Ηχούν τα κύμβαλα οι ψυχές,
κυλά μαρτύρων αίμα.
Ποτίζονται οι λυγαριές,
τρέμει η Καρπασία...

Εμπρός! Υψώστε άρχοντες,
το λάβαρο τ' αγώνα!

Εμπρός! Κινείστε άνεμοι,
το μύρωμα της νίκης!

Μυριάδες όλμοι πέφτουνε,
το άδικο στοιχειώνουν.

Μα και ετούτο τ' άδικο,
άλλη μη δει κατάρρα...

**Το ποίημα αυτό δημοσιεύεται για πρώτη φορά με αφορμή την επέτειο
έναρξης του αγώνα του Κυπριακού Ελληνισμού για ένωση με τη μητέρα
Ελλάδα!**